Hồi thứ hai
Tề Tuyên Vương săn bắn non xanh, Chung Vô Diệm hái dâu rừng vắng

Khi Tuyên Vương nghe Yến Anh nói vậy thì cười mà rằng:

– Nếu vậy thì điềm chiêm bao của trẫm đây thật lắm, vì lúc trẫm thức dậy, thì trẫm nghe trống điểm ba dùi, từ đầu chí cuối trẫm nhớ hết, không sai một mảy, tiên sinh hãy bàn thử coi hung kiết thế nào?

Yến Anh liền suy đoán một hồi rồi cúc cung mà chúc mừng cho vua và nói rằng:

– Điềm chiêm bao ấy thật là tốt lắm. Vả chăng Chúa công là sao Tử Vi xuống thế, cho nên ngôi Chính cung thì phải có nữ tinh hạ giới mà sánh đôi, nay lấy theo điềm chiêm bao này mà đoán ra thì vì tinh tú ấy đã xuống phàm rồi, chắc là ở tại đám dâu mà chờ Thánh thượng; nếu Chúa Công muốn gặp người, thì phải ngự giá đến đó săn bắn.

Tuyên Vương hỏi:

– Tiên sinh nói vậy, song chưa biết ngày nào mới gặp?

Yến Anh tâu rằng:

– Cứ theo đó thì Chúa công phải săn bắn hôm nay, song phải đi lên núi Thượng Sơn nơi phía Đông bắc, chừng qua giờ Ngọ ba khắc thì gặp Hoàng hậu chẳng sai, hễ gặp người ấy đem về rồi, thì trong bốn mươi hai năm kết nghĩa tu la, thiên hạ được trong an, ngoài trị.

Tề Vương nghe nói thì cười mà rằng:

– Điều ấy cũng lạ, sao Tiên sinh dám chắc mà bàn như vậy?

Yến Anh tâu rằng:

– Tôi dám đâu khinh dễ Bệ hạ, vì tôi cứ theo điềm chiêm bao mà bàn, nên chẳng qua như lời, thì tôi chịu toàn gia tru lục.

Tề Vương nghe nói cả mừng bèn nói rằng:

– Thật hư chưa biết, song lời khanh nói thì trẫm cũng tin, vậy trẫm phải đi săn bắn một phen, cho khỏi điều nghi ngại.

Nói rồi liền truyền lệnh kiểm điểm vài muôn binh mã, và văn thần võ tướng cùng quân sư hộ giá ra đi. Nguyên Tề Vương là vua một nước, thuở nay chưa hề tách mình ra khỏi cung, nay lại lên non săn bắn, xem thấy cỏ cây tươi tốt, phong cảnh xuê xang, dưới khe nước chảy ro re, trên núi chim kêu líu lo thì trong lòng rất nên vui đẹp, cứ xăm xăm đi tới, tìm dã thú mà săn.

Lúc ấy Chung Vô Diệm đã được mười tám tuổi rồi, nghề văn nghiệp võ tinh thông, duy có một điều là hình dung cổ quái, tướng mạo xấu xa, tóc đỏ mặt xanh, môi dày miệng rộng, trên đầu lại có ba cái sừng, xem giống như Tiêu diện, mình cao một trượng hai, vai rộng, răng lồi chẳng khác chi quỷ sứ.

Ngày ấy đang tập binh cơ, bỗng nhiên trong lòng hồi hộp, mắt máy thịt run, bèn co tay toán quẻ trong lòng liên minh bạch, khi đánh tay coi rồi, bèn nghĩ thầm rằng:

"Hôm nay Tề Vương săn bắn đến đây, vậy thì ta phải ra đón nơi vườn dâu để phối hiệp cùng người."

Nghĩ rồi bèn bước đến phòng rủ hai người chị dâu đi dạo chơi với mình cho có bạn. Khi vào đến nơi, hai người chị dâu mừng rỡ tiếp nghinh, rồi ngồi lại với nhau luận bàn tâm sự. Chung Vô Diệm nói:

– Nay tuy gần tới tiết xuân, nhưng khí trời hãy con mát mẻ, tôi muốn rủ hai chị đi dạo chơi với tôi một lát, chẳng hay hai chị ý như thế nào?

Nguyên hai người này vẫn biết tính em chồng hay nóng nảy, nếu cản trở thì e sinh việc thị phi nên phải thuận theo chiều cho xuôi một mái, liền sắm sửa trâm giắt lược cài, điểm trang nhan sắc. Ba chị em sắm sửa xong rồi, bèn dắt nhau vào nhà trình cho mẹ hay. An Nhân nói:

– Như ba chị em con muốn đi chơi, thì phải đi cho mau về cho chóng, chớ có yểm trệ ở ngoài mà cực lòng mẹ đợi trông.

Ba người dạ dạ vâng vâng lời, rồi từ biệt mẹ già dắt nhau ra đi, chẳng dè hai người chị dâu không quen đi bộ nên lóng cóng đi mau không được. Chung Vô Diệm thấy vậy thì sợ trễ ngày giờ, bèn nói với hai chị rằng:

– Vậy thì để cho em đi trước, đến nơi vườn dâu mà chờ, hai chị thủng thẳng đi sau, bề nào cũng có em tại đó.

Nói rồi liền phăng phăng đi trước, hai chị hưởn hưởn đi sau. Chung Vô Diệm đi đến vườn dâu, giả hái bên Đông rồi qua bên Nam, rồi lại trở qua phía Tây trèo lên cây mà hái nữa.